

15 JULI 1923

No. 14

28e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

En wanneer de kinderen uws volks tot u zullen spreken, zeggende: Zult gij ons niet te kennen geven wat u deze dingen zijn? Zoo spreek tot hen: Alz66 zegt de Heere Heere: Zie, Ik zal het hout van Jozef, dat in Efraims hand geweest is, en van de stammen Israëls, zijne metgezellen nemen, en Ik zal dezelve met hem voegen tot het hout van Juda, en zal ze maken tot een eenig hout, en zij zullen één worden in mijne hand. De houten nu op dewelke gij zult geschreven hebben, zullen in uwe hand zijn voor hunlieder oogen. Ezechiël 37: 18-19-20.

Goddelijke echtheid van het Boek van Mormon.

Een rede gehouden in den Tabernakel,
Salt Lake City, Zondag 9 Juli 1916,
door President Anthony W. Ivins.*)

(Vervolg).

Zij doen dit in nederigheid, niet in eigenliefde, ten volle beseffen- de de groote verantwoordelijkheid, die op iemand rust, die beweert in den naam van den Heer te spreken. Zij getuigen tot de wereld dat in deze bedeeing des tijds, door de bediening van heilige personen van den hemel gezonden om aan de menschen op aarde te bedienen, de sleutelen van het priesterschap zijn hersteld geworden en dat de mensch wederom autoriteit verkregen heeft om het Evangelie van den Verlosser te prediken, en de verordeningen van de kerk te bedienen, de Kerk van Christus in haar georganiseerden staat op aarde te vestigen en het Evangelie aan al haar inwoners te prediken, voorbereidende den weg voor Zijn komst en Koninkrijk.

Het ligt niet in mijn bedoeling ten laatste de Schrift aan te halen om deze bewering van de Heiligen der laatste dagen te rechtvaardigen, maar alleen in 't kort eenige bewijzen aan te halen, die onder mijn aandacht gekomen zijn, die mijn geloof hebben versterkt, totdat ik wist en met zekerheid kon getuigen, dat mijn woorden waar zijn; dat Joseph Smith geen bedrieger was, maar dat hij een

*) In de vorige Ster komt het eerste gedeelte van deze rede voor als uitgesproken door President Anthony W. Prins, hetwelk President Anthony W. Ivins moet zijn.

uitverkoren vat was in de handen van God, onzen Vader, door Wien de volheid van het eeuwig Evangelie op aarde hersteld werd in deze bedeeeling des tijds, door wien haar leerstellingen verklaard werden, niet alleen in de openbaringen aan de kerk gegeven, maar in dit boek dat ik in mijn hand houd en dat men noemt „het boek van Mormon”. En om reden het geloof dat de kerk heeft en de getuigenis, die het bezit betreffende de goddelijke echtheid van dit boek, is zij bekend geworden als de „Mormonenkerk.”

Niet dat er iets in de leerstellingen is, geleerd in het Boek van Mormon, dat het onderscheidt van den bijbel, behalve misschien het feit, dat de leerstellingen van de kerk duidelijker en eenvoudiger zijn, gemakkelijker te begrijpen, omdat zij daar staan in de klaarheid en eenvoudigheid die de leeringen van den Zaligmaker zelve karakteriseert, onveranderd door de wijsheid der menschen, precies zooals zij aan ons gegeven zijn, vertaald uit de oorspronkelijke taal, waarin zij geschreven waren, door de gave en macht Gods door Joseph Smith.

Het Boek van Mormon werd reeds aan de wereld bekend gemaakt toen Joseph Smith nog maar 25 jaar oud was. Zeker zal niemand willen beweren, dat zijn wijsheid en geleerdheid voldoende waren, dat hij de geschiedenis van de wereld begreep, de geschiedenis van dit vasteland, de oudheden die hier bestaan, het groote veld van archeologisch onderzoek, dat in dien tijd nog nauwelijks begonnen was. Wij weten allen, en dit was één van de dingen, die men gebruikte om zijn naam ten schande te brengen, dat Joseph Smith geen opgevoede jongen was, zooals de wereld opvoeding verstaat. Slechts een eenvoudige boerenzoon, een eerlijke jongen, wiens hart uitging naar den Heer, die voldoende geloof had in Zijn beloften, om naar het bosch te gaan en zijn knieën voor Hem te buigen en te bidden in nederigheid en vertrouwen, en met dat gebed kwam de eerste groote gebeurtenis die de organisatie van de kerk en haar oprichting op aarde voorafging. De Vader en de Zoon verschenen aan hem in een heerlijk visioen, gaven hem instructies, verklaarden hem het werk, dat hij moest voltooien, maar autoriteit om te handelen was nog niet op hem overgedragen. De volgende groote gebeurtenis in de geschiedenis van de kerk en een waarvan alles afhangt, was het voortbrengen van het Boek van Mormon en deszelfs bekendmaking aan de wereld. Indien dit boek niet door goddelijke tusschenkomst geproduceerd was, indien het niet op metalen platen geschreven was, indien die platen niet aan de zorg van Joseph Smith toevertrouwd waren door Moroni, — de laatste der profeten van God die leefde en op die platen schreef op dit vasteland — indien zij niet waren vertaald door Joseph Smith, door de gave en macht Gods, dan zoude alles waarop de Kerk gebouwd is, wankelen, want indien hij in deze een bedrieger ware, indien dit bedrog zoude zijn, indien die hemel-

sche persoon niet aan hem verschenen was, indien het Boek van Mormon slechts een roman was, indien wij misleid zouden zijn in het geloof dat wij in deszelfs goddelijke echtheid hebben, dan zoude de grond waarop de Kerk gebouwd is, wankelen, omdat wij bedrogen zouden kunnen zijn in alle andere dingen.

Daarom is het voor ons belangrijk, daarom is het ook voor de wereld belangrijk, dat dit boek begrepen wordt. Het is in 't bijzonder belangrijk voor het volk van dit vasteland, het Amerikaansche volk, het volk van deze Vereenigde Staten, want dit boek handelt over de handelingen van den Vader en de bediening van den Zoon op dit Amerikaansche vasteland, evenals de Bijbel verhaalt van de handelingen van den Vader en de bediening van den Zoon aan het huis van Israël in de oude wereld. Profetieën, in dit boek vervat hebben meer betrekking op dit, ons land, dan op eenig ander land en er is geen ander geschrift, dat door den geest van profetie, het lot van dit volk en zijn toekomst beschrijft gelijk het beschreven is in het Boek van Mormon. Ik wenschte wel dat het in ieder Amerikaansch huisgezin kon gevonden worden; wilde dat het gelezen kon worden door iederen vrijheidlievendenden man of vrouw, zonder vooroordeel, opdat het bewijs van deszelfs goddelijke echtheid door het Amerikaansche volk verstaan moge worden, opdat het ontvangen en behandeld moge worden in den geest van eerlijke kritiek waarop het recht heeft; en ik verzeker U, mijne broeders en zusters, mijne vrienden, dat gij, wanneer gij bekend zult zijn met den inhoud van dit merkwaardige boek, met mij zult instemmen dat het, naast den Bijbel, het oudste van alle verslagen die wij bezitten, handelende over de bemoeiingen van God met Zijne kinderen, het belangrijkste geschrift is.

Machtige Getuigenis.

Het is het sterkste, bevestigende bewijs van de goddelijkheid van den Bijbel, dat op de wereld bestaat. Er is geen ander boek, geen andere getuigenis die ons zóó versterkt en rechtvaardigt in het geloof dat wij bezitten dat de Bijbel het Woord van God bevat, en dat het Evangelie van Jezus Christus zich in dezelve bevindt, hetgeen de macht Gods tot zaligheid is, gelijk datgene, vervat in het Boek van Mormon. Ik heb het zorgvuldig gelezen. Ik heb het iedere mogelijke toets doen doorstaan. Mijn ziel werd verwarmd door de goddelijke leeringen van geloof, hoop en weldadigheid die daarin verdedigd werden. Mijn liefde voor vrijheid en de instellingen van mijn land zijn versterkt geworden door de leerstellingen van het burgerlijk gouvernement, gelijkheid en rechtvaardigheid onder diegenen die in deszelfs bladzijden verdedigd worden. Mijn ziel is in dankbaarheid en lof tot God uitgegaan voor de getuigenis die tot mij is gekomen, gelijk een bovenmachtigen

stroom, toen ik de woorden van den Zaligmaker zelf las, de woorden van Zijne discipelen die gekozen waren om voor Hem te handelen op dit vasteland, de profeten van den Heer die na Hem leefden, waarin zij getuigen dat een iegelijk die de woorden zal lezen die dit boek bevat, indien hij tot den Heer gaat in geloof, door de gave des Heiligen Geestes zal weten dat de dingen die daarin beschreven zijn, waar zijn. Ik ben een levende getuige, gelijk honderd anderen, ja, duizenden mannen en vrouwen zijn van de waarheid van deze belofte, dat zij bevestigd is geworden voor diegenen die deze waarheid wenschen te zoeken.

Deze zijn voor mij de sterkste getuigen, en toch weet ik, dat zij niet in staat zijn diegenen tevreden te stellen die alle dingen wenschen bewezen te zien, opdat zij een eeuwig bewijs moeten bezitten van de waarheid der dingen vóór dat zij het aannemen; en daarom heb ik dit boek becritiseerd, en gelezen in verband met geschiedenis, met archeologische onderzoekingen en in verband met hetgeen ik zelf opmerkte, zoodat ik gereisd en bediend heb onder de Amerikaanse Indianen, die de afstammelingen zijn van diegenen die de dingen schreven welke gij in dit boek kunt lezen, en ook daar heb ik zulke onweerlegbare bewijzen gevonden van de goddelijkheid en de waarheid van hetgeen in dit boek bevat is, dat het mij onbetwistbaar toeschijnt; dat het mij voldoende schijnt om ieder redelijk verstand te bevredigen, zelfs indien de goddelijkheid van het boek geheel terzijde gezet wordt. Eén ding zult ge echter bemerken, wanneer ge dit boek leest en wel dit: dat het in geen enkel punt beweert te zijn de gedachte van Joseph Smith, den schrijver of vertaler.

Geschiedenis der Lamanieten.

Het is slechts een kort begrip, genomen van grootere platen die een korte geschiedenis bevatten, d. w. z. de vertaling bevat slechts een korte geschiedenis van de vroegere bewoners van dit vasteland. Het is geen theorie betreffende den oorsprong van de Amerikaanse Indianen. Vele boeken zijn uitgegeven. Ik heb er vele gelezen, waarin men getracht heeft, door verzamelde bewijzen, te vertellen dat de oorsprong der Amerikaanse Indianen hebreuwsch is of iets anders. Dit boek verschilt hierin. Er is geen woord dat slechts een vermoeden uitspreekt. Het komt tot ons als een abstract feit. Van het begin tot het einde is dit karakteristiek van het Boek:

„Ik, Nephi, uit eerbare ouders geboren, onderricht zijnde in de geleerdheid mijns vaders, heb vele tegenspoeden gedurende mijn leven ondervonden. Niettemin, heeft de Heere mij rijkelijk gezegend gedurende al de dagen mijns levens, want hij heeft mij Zijne godheden en verborgenheden leeren kennen. Het is daarom

dat ik een verslag maak van de gebeurtenissen mijns levens.

Ik maak dit verslag in de taal mijns vaders, volgens de geleerdheid der Joden en de taal der Egyptenaren. Ik weet dat mijn verhaal overeenkomstig de waarheid is. Ik schrijf het eigenhandig en volgens mijne kennis”.

Dit is het karakter van het boek, mijne broeders en zusters, tot het einde toe, en deze zijn de eerste woorden die het bevat. Het was zeer stoutmoedig gesproken door Joseph Smith indien het niet waar zoude zijn, of indien het slechts een verzonnen verhaal ware, want hij legt daar, zelfs onmiddellijk in het begin, een waarheid neer, die nog nooit bevestigd was geworden. „Ik maak dit verslag,” zegt Nephi, „volgens de geleerdheid der Joden, maar in de taal der Egyptenaren”. Zoude ik eenige bladzijden verder lezen dan zou de schrijver u vertellen dat hij, na Jeruzalem verlaten te hebben met zijn ouders en broeders, terugkeerde en daar het verslag der Joden ontving tot aan den tijd dat hij met zijn ouders Jeruzalem verliet voor hun pelgrimstocht naar dit vasteland. Hij vertelt ons dat zij, toen zij in hun kamp in de wildernis gekomen waren, dat verslag bestudeerden en vonden dat het de eerste vijf boeken van Mozes bevatte, dat het de woorden bevatte van de heilige profeten tot den tijd van den profeet Jeremia. Er zijn eenige dingen die mijn aandacht trokken toen ik voor 't eerst het Boek van Mormon las. Ik maakte dadelijk uit dat, indien het een feit is dat de voorvaderen van deze Amerikaansche Indianen van Joodschen oorsprong waren, indien het een feit is, dat zij de eerste vijf boeken van Mozes in hun bezit hadden, moet er noodzakelijkerwijze, ergens op dit vaste land iets zijn in de overlevering van deze afstammelingen van dat oude boek, dat hiervan getuigt, iets dat die getuigenis bevestigt.

Christus bezocht Amerika.

Dan las ik verder in het Boek van Mormon en vond daarin dat Christus zelve, na Zijne opstanding te Jeruzalem, op dit vasteland bediende, dat hij hier Zijn Kerk organiseerde, discipelen koos, de sleutelen van het priesterschap op hen bevestigde, en dat de machten van het priesterschap geopenbaard werden in hun bediening evenals dit geschiedde in de oude wereld, en weer dacht ik, indien dit waar is, dan moet er toch eenig overblijfsel van zijn, niettegenstaande dit volk gevallen is in een half-wilden toestand en ik begon dit te bestudeeren. Ik begon te onderzoeken. Ik reisde onder vele verschillende Indianenstammen. Ik las vele boeken handelende over de gevolgtrekkingen van archeologen die begonnen waren het groote archeologische veld te onderzoeken, hetwelk ligt ten zuiden van ons, in Mexico en Centraal-Amerika, en ik was aangenaam verrast, want ik had in

gedachten de gevolgtrekking gemaakt dat, indien het waar is dat dit volk de oude Schrift bezat, de eerste vijf boeken van Mozes, dan moeten zij iets geweten hebben van de schepping der wereld, het verhaal gelijk het daarin geschreven staat, zij moeten iets weten van den grooten zondvloed die plaats vond; zij moeten de een of andere overlevering hebben betreffende den torenbouw in de vallei der Euphraat en de spraakverwarring, want dit zijn feiten die zouden gaan van geslacht tot geslacht en niet vergeten worden. Ik vond, mijne broeders en zusters, zonder bepaalde oogenblikken en gevallen aan te halen, dat de Amerikaansche Indianen van Alaska tot den Isthmus ten Zuiden van ons, bijna zonder uitzondering gewoonten hadden die in zulk een directe harmonie waren met de geschiedenis van de schepping in den Bijbel verhaald, dat het duidelijk is, dat zij eenige kennis daarvan gehad moeten hebben en dit betreft meer in 't bijzonder de beschaafde stammen die Mexico en het noordelijk gedeelte van Centraal-Amerika bewoonden ten tijde van de verovering.

De Indianen in Chiapas, volgens het verslag van vader Las Casas, van Bernal Diaz en andere geschiedschrijvers die in directe aanraking met hen waren in den tijd van de verovering, vertellen ons, dat volgens de Indiaansche legende de aarde in opéévolgende tijdperken geschapen was, dat eerst de aarde, toen de planten, daarna de dieren geschapen waren en dat de Schepper vervolgens den mensch maakte. Het is interessant te weten, dat die verschillende Indianenstammen van Californië, Papagos en Pimas van Arizona, de Maya's, Zuiches en Aztecs van Mexico, zonder uitzondering aannemen dat de mensch geschapen werd uit het stof der aarde. Zij vertellen ons dat de vrouw geschapen werd om zijn gezellin te zijn. In Chiapas vond ik dit verhaal: Dat de eerste vrouw verleid werd in het paradijs van God door de slang die tot haar sprak, en dat hij haar raadde het gebod van God ongehoorzaam te zijn en dat zij beiden daardoor verbannen werden, dat hen tweelingen geboren werden, een jongen en een meisje, dat er daarna wederom tweelingen geboren werden, een jongen en een meisje, dat de namen van de twee eerste waren: Caïn en Calmana — ik ben de naam van de vrouw vergeten — en de namen van de twee laatsten waren Abel en Delbora. Deze zelfde namen die in den Bijbel voorkomen worden nog behouden door het volk in het zuiden.

De geschiedenis van den zondvloed.

De geschiedenis van den grooten zondvloed is daar bekend nauwkeurig zooals het in den Bijbel beschreven staat. Ik ben er verscheidene keeren mede in aanraking geweest. Natuurlijk geven zij het een bepaalde plaats. Het gebeurde volgens hun zeggen, op dit vasteland. Inplaats van Ararat is het de piek van Colima,

waarop zich het vaartuig bevond gemaakt door Tepze en waarin hij en zijn vrouw met dieren en vogels plaats vonden en gered werden, toen de inwoners der aarde door het water verzwolgen werden, — die zij aanduiden als zijnde de plaats waar de ark eindelijk landde. Zij duiden Cholula aan als dezelfde plaats waar hun voorouders een grooten toren bouwden, opdat zij den hemel konden bereiken en veilig zijn indien de aarde wederom overstroomd zoude worden, en dat dit den Grooten Geest zóó veroornde dat Hij vogels zond en een groote menigte van talen en sedert dien tijd is het menschedom verdeeld geworden in een groot aantal volkeren die elkander niet kunnen verstaan. Zij vertellen u van de komst van een grooten kultuur-held in Mexico. De geschiedenis van den Verlosser en Zijn leerstellingen worden ook goed weergegeven. Vader Las Casas en diegenen die met hem waren kwamen tot dit besluit en verklaarden aan de wereld dat Johannes zeer zeker het Amerikaansche vasteland bezocht en het Christendom hersteld moest hebben, want zij vonden overal de bewijzen daarvan.

Een menigte van bewijzen.

Ik wil hierover zeer kort zijn, daar de tijd mij niet toelaat in bijzonderheden te treden, opdat ik misschien uw belangstelling zou kunnen opwekken betreffende den inhoud van dit boek en de menigvuldige bewijzen betreffende deszelfs goddelijke echtheid. Eindigende zegt Mormon: „Nu ziet, wij hebben dit verslag geschreven volgens onze kennis in de karakters, welke onder ons de hervormd Egyptische genoemd worden..... Zoo onze platen groot genoeg geweest waren, zouden wij in het Hebreeuwsch geschreven hebben... en indien wij in het Hebreeuwsch geschreven hadden, zoudt gij geene onvolmaaktheden in ons verslag gevonden hebben”.

Het is interessant voor ons te weten, dat slechts in de laatste jaren Prof. Le Plongon, die onlangs te New-York stierf, na 15 jaar besteed te hebben met het onderzoeken van steden en tempels in Yucatan, aan de wereld verklaarde — en zijn verklaring bevestigt hetgeen ikzelve gezien heb, want ik heb mijn vergelijkingen gemaakt, ofschoon natuurlijk niet in staat te beweren gelijk hij die karakters tezamen te kunnen voegen; hij verklaart dat de karakters gebruikt door de Baya-Indianen in Yucatan, zoo gelijk zijn aan het oude gewijde alphabet der Egyptenaren als twee alphabets slechts met mogelijkheid kunnen zijn.

Ik heb verscheidene van die ruïnen bezocht. Ik heb de inscripties gezien op de muren der tempels en op de groote monumenten die daar staan als verslagen van een voorbijgegaan ras, en met Egyptische boeken, boeken handelende over Egyptische oudheden

in mijn hand, heb ik opgemerkt hoe de karakters in die steenen monumenten gegrift, dezelfde zijn als de oude Egyptische karakters; wederom de waarheid bevestigende van de dingen geschreven door Joseph Smith.

De Profeet verkondigde de waarheid.

Toen dit boek in 1830 in de wereld verspreid werd, en toen, gelijk ik zeide, hij nog slechts een knaap was, waren deze dingen aan de wereld niet bekend. Hij kon niet in het bezit geweest zijn van deze feiten, en toch verkondigde hij ze, zichzelf aan kritiek blootstellende, een valschen profeet en een bedrieger genaamd te worden, want indien het mogelijk ware door bewijs te toonen dat hij in deze gevolgtrekkingen, in deze duidelijke verklaringen, verkeerd was, dan zouden wij reden hebben om te gelooven dat hij in alle dingen een bedrieger was. Een zeer onbelangrijk ding misschien en toch iets dat indruk op mij maakte en dat slechts in de laatste jaren mijn aandacht trok is het feit dat dit boek ons verhaalt dat toen het volk zich vestigde ten noorden van Centraal-Amerika op dit vasteland, zij het ontblood vonden van timmerhout, er was geen ruw hout waarmede zij hunne huizen konden bouwen en gelijk de geschiedschrijver zegt bouwden zij hunne huizen en hunne tempels van cement en zij werden uiterst bekwaam in het werken met cement en aldus bouwden zij hunne steden en tempels. Ik veronderstel dat er ten tijde der uitgave van dit boek, geen straat, geen trap, geen gebouw was in de Vereenigde Staten in welks constructie cement bij groote hoeveelheden gebruikt werd. (Wordt vervolgd.)

RIJMPREEKJES.

No. 24. Hoe nietig is de kundige mensch!

Vol trotsch sprak de mensch: „Ik Heb de bergen geslecht, de zeeën doorkruist tot aan 't uiterste strand; den stormwind, den sterken, gemaakt tot mijn knecht, rivieren en stroomen ik lei ze aan den band.

„Ik duik als de visschen, zoo diep als ik wensch; ik vlieg door het luchtruim, zoo hoog als het strekt”. En God heeft geantwoord. Hij sprak tot den mensch: „Hebt ge ooit in het voorjaar een bloesem verwekt?”

Salt Lake City, Utah.

FRANK I. KOOYMAN.

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: CHAS. S. HYDE — ASSISTENT: C. ZAPPEY

OORSPRONG VAN DE „GEREORGANISEERDE KERK” DE VRAAG VAN VERWERPING — ZALIGHEID VOOR DE DOODEN.

(Vervolg).

Ook moet niet vergeten worden dat de Profet Joseph, gelijk als de profeten van ouds en zelfs de Verlosser zelve, van gunst tot gunst moest voortgaan en „in wijsheid en grootte en in genade bij God moest toenemen”. Hij, gelijk de Meester, ontving niet in het eerst een volheid, maar door beproevingen, bekommnissen en verschillende ondervindingen moest hij zijn waardigheid voor God bewijzen, zoodat hij de sleutelen van het Koninkrijk mocht houden.

Het was gedurende deze periode van voorbereiding dat de uitdrukking aangaande het aanstellen van een opvolger in de aangehaalde openbaringen werd gegeven. Maar later openbaarde de Heere meer van Zijn wil, en de Kerk werd gevestigd met al de juiste ambtenaren en quorums voor hare leiding en voortbestaan, als de dood haren president zoude wegnemen. Bovendien, terwijl de Heere in deze openbaringen een wijze voor een opvolger openbaarde ingeval van overtreding of afzetting van Joseph Smith, verklaarde de Heere later, als hij zich waardig bewezen had en door zijn getrouwheid aan God getoond had dat hij het vertrouwen in hem geplaatst waardig was, door de volgende woorden dat de sleutelen van het koninkrijk nimmer van hem weggenomen zouden worden:

„Aldus zegt de Heere, voorwaar, voorwaar zeg Ik u Mijnen zoon, uwe zonden zijn u, overeenkomstig uwe begeerte, vergeven, want uwe gebeden en de gebeden uwer broederen, zijn tot in Mijne ooren opgekomen;

Daarom gezegend zijt gij van nu af aan, die de sleutelen draagt van het koninkrijk welke u gegeven zijn; welk koninkrijk voor de laatste maal voorkomt.

Voorwaar, zeg Ik tot u, de sleutelen van dit koninkrijk zullen NIMMER van u genomen worden terwijl gij in deze wereld zijt, noch in de toekomstige wereld;

Niettemin, door u zullen de orakelen aan een ander gegeven worden; ja, zelfs aan de KERK”.

Nu neem ik het als een natuurlijke volgorde aan dat deze wet, welke in Maart 1833 gegeven werd, de voorzorgsmaatregel ver-

ving die in 1830 en den winter van 1831 gemaakt werd, waarin een wet voor bescherming van de kerk werd gegeven ingeval de sleutelen van Joseph den Profet weggenomen zouden worden — een mogelijkheid die zich niet voordeed. Later, in het jaar 1835, toen de Twaalf Apostelen gekozen en hun plichten omschreven werden, verklaarde de Heere dat zij gelijk waren met het Presidentschap als een quorum. Dat is, ingeval van een ontbinding of verwoesting van het Eerste Presidentschap van de Kerk, zouden de Twaalf het presidentschap opvolgen en als zoodanig handelen tot dien tijd en plaats als de Heere zoude openbaren dat het Eerste Presidentschap wederom georganiseerd zoude worden. En wanneer ook het Eerste Presidentschap ontbonden zoude worden, zoude het op het Apostel-quorum overgaan om de zaken der Kerk te besturen en in orde te zetten. Ik haal van afdeeling 107 het volgende aan:

„En zij (dat zijn de Twaalf) vormen eenen Raad gelijk in autoriteit en macht met de drie voornoemde Presidenten.

De zeventig zijn eveneens geroepen het Evangelie te prediken, en bijzondere getuigen tot de Heidenen in de geheele wereld te zijn. Aldus verschillende van andere beambten in de Kerk in de plichten hunner roeping”.

En zij vormen eenen Raad gelijk in autoriteit met die der bovengenoemde Twaalf bijzondere getuigen of apostelen.

Dat wil zeggen dat als het Eerste Presidentschap ontbonden is, de Twaalf Apostelen het presideerende quorum worden van de Kerk totdat het presidentschap wederom georganiseerd is, en gedurende dien tijd zijn zij virtueel het Presidentschap van de Kerk — het presideerende quorum. Als door eenig geval — hetwelk waarschijnlijk niet zal verrijzen — deze beide quorums verwoest zouden worden, zoude het op de Zeventigers overgaan om de Kerk in orde te zetten en zij zouden het presideerende quorum worden. Dit is de wet die God geopenbaard heeft en het is de eenige wet en wijze van het Priesterschap die Hij geopenbaard heeft voor de leiding van de opvolging in de Kerk. Gij moogt de Leer en Verbonden van begin tot aan het einde doorzoeken en gij zult geen andere wet van opvolging vinden.

Er moet ons natuurlijk toegegeven worden dat de Apostelen niet gelijk in autoriteit konden zijn met het Presidentschap als het Eerste Presidentschap ten volle en juist georganiseerd was. Er konden geen twee hoofden zijn — of drie hoofden — of gelijke autoriteit terzelfder tijd, want zulks zoude naar verwarring leiden. Vandaar zijn de Apostelen gelijk, zooals verklaard is geworden, omdat zij de macht bezitten om het bestuur op zich te nemen van de zaken der kerk als het Presidentschap ontbonden is door den dood van den President. Dit begrip was zeer klaar in de gedachten van den Profet toen hij op den 16den dag van Januari 1836, in een speciale raadsvergadering van het Presidentschap en de

Twaalf zeide — dit is in de Geschiedenis van de Kerk, deel 2, bladzijde 374; alzoo in de „Gereorganiseerde” geschiedenis, deel 2, bladzijden 11—12:

„Vervolgens verklaarde ik den plicht van de Twaalf, en hun autoriteit, hetwelk volgt op dat van het tegenwoordige Presidentschap, en dat de rangschikking van de vergadering van de 15de dezer in deze plaats, in het plaatsn van den Hoogen Raad van Kirtland naast het Presidentschap, was, omdat de zaken die behandeld moesten worden, zaken waren die in 't bijzonder in verband stonden met dezen Raad, het was om de verschillende quorums in Kirtland te vullen, niet omdat zij het eerste in autoriteit of ambt waren en de rangschikkingen de oordeelkundigste waren die op deze gelegenheid gemaakt konden worden; alzoo zijn de Twaalf niet ondergeschikt aan iemand dan alleen aan het Eerste Presidentschap, namelijk: mijzelve, Sidney Rigdon en Frederick G. Williams, welke nu mijn raadgevers zijn; en waar ik niet ben, is er geen Eerste Presidentschap over de Twaalf”.

Als in zulk een geval, er geen Eerste Presidentschap over de Twaalf is, dan moeten de Twaalf het presideerende quorum van de Kerk zijn als het Eerste Presidentschap ontbonden is.

Wederom in een speciale conferentie van de Kerk, 16 Augustus 1841 gehouden, worden wij ingelicht door de notulen dat de Profet de Heiligen als volgt toesprak — (T.S., 2 : 521.)

„President Joseph Smith welke nu arriveerde ving aan om aan de conferentie aanmerkelijk breedvoerig het doel van hun vergaderen van heden te verklaren, en in toevoeging aan wat President Young in den morgen had verklaard, zeide hij, dat de tijd gekomen was dat de Twaalf geroepen zouden worden om in hunne plaatsen te staan naast het Eerste Presidentschap, en te zien dat emigranten zich vestigen en om de zaken der Kerk in de Ringen te verzorgen en hulp te verleenen om het koninkrijk zegevierend tot de natiën te dragen; en daar zij getrouw waren geweest en den last in de hitte van den dag hadden gedragen, was het rechtvaardig dat zij een gelegenheid zouden hebben om zich iets voor zichzelf en families te verschaffen, en terzelfder tijd hem te verlichten zoodat hij zich mocht wijden aan de bezigheid van het vertalen.

„Voorgesteld, ondersteund en aangenomen, dat de conferentie de opdrachten van Joseph Smith goedkeurt in verband met de Twaalf en dat zij overeenkomstig daarmede te werk gaan om hun plichten van hun ambt waar te nemen”.

Derhalve was het door het recht van goddelijke aanstelling dat het quorum der Apostelen het presideerende quorum van de Kerk werd ten tijde van den dood van den Profet Joseph Smith.

(Wordt vervolgd).

Verslag van de Luiksche Conferentie.

Deze grootste en meest succesvolle confèrentie die ooit in de geschiedenis van het Belgische gedeelte van de Nederlandsch-Belgische Zending gehouden is en waar meer dan vijfhonderd vrienden en heiligen tegenwoordig waren, werd Zaterdagavond 16 Juni te Seraing en Zondagavond 17 Juni te Luik gehouden.

In de eerste vergadering te Seraing luisterden ongeveer 200 personen naar de boodschap van zaligheid. De vergadering werd geopend door het zingen van „Invitation”. Gebeden door ouderling Erwin R. Spilsbury, waarna zendelingen van Zwitserland een quartet zongen getiteld „Quand Regne L'amour”. Ouderling Hinckley van de Zwitsersche conferentie sprak over den doop en verklaarde het Evangelie het eenige plan van leven en zaligheid te zijn. Een quartet van de Luiksche vertakking zong „The Glory Song”, waarna ouderling Charles S. Hyde, president van de Nederlandsch-Belgische Zending, de aanwezigen toesprak. President Hyde behandelde breedvoerig het Evangelieplan vanaf den tijd dat het voor het eerst aan den mensch gegeven werd. De Godheid werd zeer duidelijk en klaar besproken.

Ouderling Karl M. Richard, president van de Luiksche conferentie beantwoordde een artikel hetwelk in een Brusselsche courant verschenen was en welk artikel zonder eenig succes de Mormoonsche „sekte” probeerde te weerleggen en speciaal de goddelijkheid van het Boek van Mormon trachtte te betwisten. Geëindigd werd door het zingen van „Soit Tranquille”. Dankzegging door ouderling Ballif van Zwitserland.

Zondagmorgen 9 uur verzamelden ongeveer een honderd personen zich, waaronder president David O. Mc. Kay en zuster Mc. Kay, te Pont Neuf aan de Meuse rivier en waren getuigen van het doopen van 15 personen. Het was regenachtig en de lucht was zwaar bewolkt, maar zoo spoedig als de eerste candidaat het water ingeleid werd, veranderde de zon het tafereel. De zonnestralen vallende op de doopelingen maakten deze indrukwekkende plechtigheid een gebeurtenis die niet spoedig door de aanwezigen vergeten zal worden.

Zondagmiddag 2 uur werd de vergadering aangevangen door het zingen van lied „O Mon Père”. Een zegen werd gevraagd door ouderling Ballif van Zwitserland. In deze vergadering werden diegenen welke gedoopt waren als leden der Kerk bevestigd en alzoo de autoriteiten der Kerk voorgesteld, welke op de gebruikelijke wijze door allen ondersteund werden. Zuster Mc. Kay en ouderling Hinckley drukten hun waardeering uit om het voorrecht te hebben met de Belgische heiligen te vergaderen. Zuster Hyde, echtgenoot van den president der zending, sprak nu de vergaderden toe en sprak woorden van aanmoediging en opbouw.

Allen luisterden met belangstelling en aandacht naar de woorden van president Mc. Kay, die speciaal van Engeland over gekomen was om deze conferentie mede te maken. Hij verklaarde de beteekenis van den doop en het ontvangen van den Heiligen Geest.

Na het zingen van „Gloire au Prophète” werd de dankzegging

uitgesproken door ouderling Schupe van Zwitserland.

In deze vergadering boden de heiligen van Luik zuster Mc. Kay en zuster Hyde ieder een bouquet bloemen aan.

Na deze vergadering werden de zusters van de zusters-hulpvereniging door president en zuster Mc. Kay en zuster Hyde toegesproken.

Tweehonderd en tachtig personen waren Zondagavond 7 uur aanwezig. Gezongen werd „Venez, tout est bien”, waarna ouderling Joseph P. Anderson een zegen over de vergadering afsmeekte. Het Luiksche zangkoor zong „Les mots de Douceur”.

Ouderlingen S. D. Durant en W. O. Ridges van Zwitserland en Gerrit J. Kruitbosch, president van de Rotterdamsche conferentie, bespraken den toestand van de wereld en de noodzakelijkheid van openbaring werd zeer duidelijk uitéengezet.

Zuster Hyde zong zeer schoon „The Plains of Peace”.

De president der Zending, Charles S. Hyde, sprak zijn waardeering uit over de indrukken die hij ontvangen had van dit gedeelte van de zending en toonde op duidelijke wijze met schoone uitgezochte woorden aan, dat geloof zonder de werken dood is.

Het quartet van Zwitserland zong nu „O Mon Père”.

President David O. Mc. Kay, de laatste spreker, sprak over den arbeid en opofferingen, welke volbracht worden door de tweeduizend jonge mannen die jaarlijksch de wereld ingezonden worden met de boodschap dat God wederom van den hemel gesproken heeft.

Het zingen van „Seigneur je viens à Toi” en het dankgebed uitgesproken door ouderling W. R. Hess van Zwitserland bracht deze zeer goed geslaagde conferentie ten einde.

Geestelijke Gaven als Teekenen van de ware Kerk.

De Heilige Geest is dezelfde in alle eeuwen en onder alle volken. Zijne werking is altijd dezelfde. In de dagen van de eerste Christelijke Kerk genoten de leden de vruchten van dien Geest. Zij zijn door den Apostel Paulus aldus beschreven: „Maar de vrucht des Geestes is hefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid. Tegen de zoodanigen is de wet niet”. (Gal. 5 : 22, 23). „Maar aan een iegelijk wordt de openbaring des Geestes gegeven tot hetgeen oorbaar is. Want deze wordt door den Geest gegeven het woord der wijsheid; en eenen anderen het woord der kennis, door denzelfden Geest; en eenen anderen het geloof, door denzelfden Geest; en eenen anderen de gaven der gezondmakingen, door denzelfden Geest; en eenen anderen de werkingen der krachten; en eenen anderen profetie; en eenen anderen onderscheidingen der geesten; en eenen anderen menigerlei talen; en eenen anderen uitlegging der talen. Doch deze dingen alle

werkt een en dezelfde Geest, deelende aan een iegelijk in het bijzonder gelijkerwijs Hij wil." (1 Cor. 12 : 7—11). Paulus spoorde de Heiligen aan: „Jaagt de liefde na, en ijvert om de geestelijke gaven, maar meest, dat gij moogt profeteeren"; en nadat hij zijne redenen voor dit voorschrift had verklaard, eindigt hij met de woorden: „Zoo dan broeders, ijvert om te profeteeren, en verhindert niet in vreemde talen te spreken". (1 Cor. 14 : 1, 39).

Men tracht van de afwezigheid van deze gaven en openbaringen van den Geest in de verschillende godsdienstige sekten van den huidigen dag eene verklaring te geven met deze doorschijnende uitvlucht: „Zij zijn alle afgeschapt, en zijn niet langer meer noodig". En toch waren zij een deel van het Evangelie van Jezus Christus, en in de Kerk — het lichaam van Christus — ingelijfd als leden daarvan. „Uit de vrucht wordt de boom gekend". Zouden, indien dezelfde Geest, die de Kerk van Christus in de apostolische eeuw bezielde, de kerken der 19de en 20ste eeuw inspireerde, door hem heden niet dezelfde vruchten voortgebracht worden? Is de Geest van God veranderd? Of hebben niet de menschen de hemelsche verordeningen en instellingen veranderd, en zichzelf kerken opgebouwd en hun eigen leerstellingen verkondigd? Maar de voorstanders en verdedigers der sektentheologie zullen aanvoeren: De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij profetieën, zij zullen teniet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden, hetzij kennis, zij zal teniet gedaan worden." (1 Cor. 13 : 8). Waarom gaan zij niet verder met de aanhaling en geven zij de volgende verzen niet, die een deel van het geheel uitmaken in de redeneering der Schrift? Ziehier hetgeen volgt: „Want wij kennen ten deele en wij profeteeren ten deele; doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten deele is, teniet gedaan worden." Zal men beweren, dat deze beloofde volmaaktheid gekomen is? Weten de sekten meer, verstaan zij beter, en hebben zij een helderder inzicht in goddelijke dingen dan de Apostel Paulus? Is er iets „volmaakts" over het hedendaagsche Christendom gekomen, uitgenomen „volmaakte" verwarring? Dat Paulus bij zijne voorspelling doelde op een toestand die nog in de toekomst ligt, is duidelijk uit de volgende woorden: „Want wij zien nu door eenen spiegel in eene duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten deele, maar als dan zal ik kennen gelijk ook ik gekend ben." (Vers 12).

De voornoemde gaven van den Geest zijn bewijzen, dat deze in het bezit is van de discipelen van Jezus Christus. Zij zijn de teekenen van het ware geloof. Zij vergezellen de aanneming van het Evangelie en de gehoorzaamheid aan Zijn voorschriften. Toen de verrezen Christus aan de elf Apostelen hunne groote opdracht gaf, zeide Hij tot hen: „Gaat heen in de geheele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen. Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden. En degenen die geloofd zullen hebben, zullen deze teekenen volgen: In Mijnen naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken; slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets doodelijks zullen drinken, het zal hun niet schaden; op krankten zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden." (Mark. 16 : 15—18). Deze gaven waren niet alleen voor die Apostelen, maar zouden volgen degenen die gelooven; Christus gaf ze als het teeken van het ware geloof in Hem en in Zijne woorden. Zij behooren in Zijne Kerk. Zij moeten niet teniet gedaan worden totdat het volmaakte zal gekomen zijn en de zonen en de dochteren Gods hunnen Verlosser van aangezicht tot aangezicht aanschouwen, en zien gelijk zij gezien zijn, en kennen gelijk zij gekend zijn. Al de noodzakelijkheid die voor het bezit en de uitoefening dier gaven bestond in de eerste eeuw der Christelijke tijdrekening,

bestaat ook in de 19de en de 20ste eeuw, — niet slechts tot zegening en verkwikking van de discipelen van den Zaligmaker, maar ook voor het verbreiden van Zijn Evangelie onder volkeren die nog in duisternis zitten en die onder de heidenen en afgodendienaars geteld worden.

President CHAS. W. PENROSE.

Uit ons eigen Zendingsveld.

Vrijdag 29 Juni werd er een buitengewone vergadering te Zwolle gehouden. Ongeveer veertig personen waren opgekomen en luisterden met belangstelling naar de volgende ouderlingen: Martinus Groen, Cornelius Zappey en zendings-president Charles S. Hyde.

Voor het eerst sinds den grooten wereld-oorlog zijn er wederom zendelingen in Zwolle geplaatst. Ouderlingen Morris B. Ashton en Harold B. Taylor zijn in deze plaats werkzaam en spannen al hun krachten in om het Woord Gods bekend te maken, en zonder twijfel zal onze Vader den arbeid van deze twee naarstige dienst-knechten des Heeren met succes bekronen. Vergaderingen worden iederen Zondag des avonds 6 uur in het gebouw „Ons Tehuis”, Voorstraat, gehouden. Het adres van de zendelingen is: Enkstraat 77.

Ook te Middelburg zijn er wederom boodschappers van het herstelde Evangelie geplaatst. Ouderlingen Robert J. Cameron en Clarence West hebben daar de aangename taak om met hun blij gelaat en opgeruimd gemoed Gods werk te vertegenwoordigen. Vergaderingen zullen ook daar spoedig wekelijksch gehouden worden. Het adres van de zendelingen is: Lange Noordstraat L 110.

Aangekomen.

Uit Zion zijn aangekomen en in de verschillende vertakkingen geplaatst de volgende ouderlingen: Wayne Y. Pond, Lafayette T. Hatch en Albert G. Stanger.

Van over den Oceaen.

Wij ontvingen het volgende schrijven van br. J. J. van Langeveld:

Woensdag 6 Juni overleed te Salt Lake City Broeder Leendert Arie de Jong. Hij was een zoon van den in Holland en vooral in Rotterdam zoo gunstig bekenden Br. Cornelis de Jong. Lang reeds was de jongen lijdende, feitelijk reeds vanaf de geboorte, daar hij nimmer goed gezond geweest is. Veel zorg is dan ook door zijn ouders aan hem besteed geworden, dag en nacht is voor hem ge-
'waakt en gebeden geworden, doch de Grootte Albeschikker nam

hem van deze aarde weg, hem geleidende naar een ander oord, naar een plaats waar lichamelijk lijden geen bestaan heeft.

Zondag 10 Juni werd het stoffelijk overschot ter aarde besteld, nadat een rouwdienst gehouden was in het gebouw der wijk, waartoe de overledene behoorde. Sprekers waren Ouderlingen John P. Lillywhite, Frank I. Kooiman, J. J. van Langeveld, B. Tiemersma, Le Grand Richards en Pieter Noorda. Het Hollandsche Koor, onder leiding van Br. A. van Roosendaal, zong gevoelvol enkele liederen, voor de gelegenheid geschikt. Ongeveer 200 Hollanders gaven door tegenwoordig zijn van hunne deelneming blijk.

Leendert Arie de Jong werd 5 October 1910 te Rotterdam geboren, zoon van Cornelis de Jong en Adriana Versteeg, en den 1sten November 1918 gedoopt door ouderling Alvin J. Teuscher. Bevestigd den 3den November 1918 door ouderling Cornelis de Jong.

Conferentie aankondiging.

De groote Rotterdamsche conferentie zal Vrijdag 20, Zaterdag 21 en Zondag 22 Juli gehouden worden.

Vrijdag 20 Juli, des avonds 8 uur, groote openbare vergadering in de zaal „Excelsior”, St. Janstraat 15a.

Zaterdag 21 Juli, des avonds 8 uur, groote openbare vergadering in de zaal „Excelsior”, St. Janstraat 15a.

Zondag 22 Juli des morgens 10 uur, groote openbare vergadering in het Nutsgebouw Oppert 81.

Zondag 22 Juli des namiddags halfdrie, vergadering in de zaal „Excelsior”, St. Janstraat 15a.

Zondag 22 Juli, des avonds 7 uur, in het Nutsgebouw Oppert 81, groote openbare vergadering.

Zendingen-vergadering Zaterdagmorgen 10 uur.

Apostel David O. Mc Kay zal in ons midden zijn.

INHOUD.

Goddelijke echtheid van het	Geestelijke Gaven als Teeke-
Boek van Mormon . . . . blz. 205	nen van de ware Kerk . . blz. 217
Rijmpreekjes . . . . . „ 212	Uit ons eigen Zendingsveld „ 219
Oorsprong van de „Cereorga-	Aangekomen . . . . . „ 219
niseerde Kerk” . . . . . „ 213	Van over den Oceaan . . . 219
Verslag van de Luiksche	Conferentie aankondiging . . 220
Conferentie. . . . . „ 215	

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.